

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved foranstaaende Lovforslag foreslaas en Nedsættelse dels af visse Tinglysningsgebyrer dels af Vekselstemplet.

Ved Siden heraf foreslaas forskellige Ændringer i Stempeloven, der for Størstedelen er paakrævede, for at Stempeloven kan komme i Overensstemmelse med Tinglysningsloven Nr. 111 af 31. Marts 1926, saaledes §§ 7, 8, 9, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 21 og 23, hvor Ændringerne enten er af ren formel Natur eller en ligefrem Følge af det nye System i Tinglysningsloven, hvorefter Sondringen mellem Købekontrakter og Skøder er forsvunden. Enkelte af Ændringerne er fremkaldt af Lov om Ægteskabets Retsvirkninger Nr. 56 af 18. Marts 1925.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer bemærkes iøvrigt følgende:

Til §§ 2—5.

Forslagene om Gebyr-Nedsættelse er fremkaldt ved, at det har vist sig, at det faste Gebyr og Mindstegebyret, 5 Kr., i visse Tilfælde kan virke noget haardt, navnlig i saadanne, hvor Lysning eller Aflysning ofte er paakrævet for en Række Dokumenter. Dette gælder saaledes, hvor samtlige Prioritetshavere mod et Afdrag paa Pantegælden giver Tilladelse til, at en solgt Parcel udgaar af Pantet, eller hvor samtlige Prioritetshavere rykker tilbage f. Eks. for en servitutmæssig Deklaration, der skal have 1. Prioritet, eller hvor de Prioriteter, der ikke er blevet dækkede ved en afholdt Tvangsauktion over den pantsatte Ejendom, skal slettes.

Man har derfor foreslaaet, at Gebyret for saadanne og lignende Lysninger samt for Aflysninger som de nævnte nedsættes fra 5 Kr. til 2 Kr., ligesom man har foreslaaet, at Mindstegebyret for Aflysning i det hele taget nedsættes fra 5 Kr. til 2 Kr.

Ligeledes har det vist sig, at Gebyrreglerne kunde virke haardt ved de smaa Laan, især hvor Ejeren er nødt til efterhaanden at optage flere saadanne, og man har derfor foreslaaet, at der for Lysning af Pantebreve paa 2000 Kr. og derunder kun erlægges 2 Kr., for Lysning af Ændringer i samme gaaende ud paa Frigivelse af en Del af Pantet eller Tilbage-

rykning af Sikkerheden og lignende samt for Aflysning af samme kun 1 Kr.

Endelig har man foreslaaet, at Aktpengene efter Lovens § 14, 1. Stk. i samtlige de Tilfælde, hvor Gebyret foreslaas nedsat, nedsættes fra 2 Kr. til 1 Kr.

Man har ved den nærmere Fastsættelse af Ændringsforslagene taget i Betragtning, at der ikke ved Ændringerne blev slaaet større Skaar end nødvendigt i den Forenkling af Gebyrberegningen ved Smaaagebyrerne, der opnaaedes ved Lov Nr. 78 af 31. Marts 1926.

Med Hensyn til de ovennævnte Ændringer, der for den enkelte afgiftspligtige formentlig kan faa større Betydning, lader Virkningen for Statskassen sig vanskelig med Sikkerhed fastsætte. Indtægtsnedgangen vil antagelig andrage ca. 200,000 Kr.

Til § 10.

De her foreslaaede Ændringer til Stempelovens § 54 gaar ud paa, at de paagældende, der formenes at have gjort sig skyldig i de i Paragrafen omhandlede tjenstlige Forseelser, ikke skal være afskaaret fra at faa Spørgsmaalet herom afgjort ved Domstolene. Den siden 1861 gældende Regel har der været yderst ringe Anvendelse for, men det har vakt Anstød, at de paagældende skulde være afskaaret fra at faa Domstolsafgørelse.

Til § 11.

Det nuværende faste Ægtepagtsstempel er 2 Kr. Naar man har foreslaaet dette forhøjet til 4 Kr., er det for at undgaa de Urimeligheder, der kunde følge af, at Stempleet her var lavere end gensidig Deklarations-Stempel i Henhold til Lovens § 109, siden Stempeloven af 1922 4 Kr. mod tidligere 2 Kr. For de private kan denne ringe Forhøjelse ikke blive byrdefuld. Fiskalt vil den ikke betyde noget.

Hovedreglen, som den er foreslaaet — i Overensstemmelse med den tilsvarende Regel i Lov Nr. 78 af 31. Marts 1926 § 4 — er iøvrigt en Følge af de nye Regler om Ægtefællers Formueforhold i Lov Nr. 56 af 18. Marts 1925, hvorefter Ægtefæller kan indgaa Retshandler med hinanden om Ejendele, som nogen af dem raader over,